

N:o 51.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 20 April 1881.
— — — — Andra Kammaren den 20 — —

*Riksdagens underdåniga skrifvelse, i anledning af Kongl. Maj:ts
nådiga proposition till Riksdagen angående ändring i
lagen om rikets mynt den 30 Maj 1873.*

S. A. K.

Med anledning af 1880 års Riksdags hos Eder Kongl. Maj:t gjorda underdåniga framställning om pregning af guldmynt å fem kronor har Eders Kongl. Maj:t uti nådig proposition den 26 Mars innevarande år — jemte förmälan att, sedan, med hänsyn till den mellan Sverige, Norge och Danmark gällande myntkonvention, underhandlingar inledts med norska och danska regeringarne om ett sådant tillägg till nämnda myntkonvention, att guldmynt å fem kronor blefve lagligt betalningsmedel i de tre rikena, dessa underhandlingar ledt dertill, att en tilläggsartikel till konventionen blifvit afslutad — föreslagit,

dels att Riksdagen måtte godkänna berörda tilläggsartikel till myntkonventionen, innefattande följande bestämmelser:

»1:o.

Det skall vara hvarje rikets finansförvaltning tillåtet att för sin räkning låta pregla guldmynt å fem kronor, hvilka
Bih. till Riksd. Prot. 1881. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 12 Häft.

skola vara lagligt betalningsmedel efter det värde, hvarå de lyda, i alla tre rikena, utan hänsyn till i hvilket af rikena de äro preglade, så snart de blott ej blifvit vanställda eller på olagligt sätt skadade.

2:o.

Dessa myntstycken utmyntas af myntguld, så att 496 stycken innehålla ett kilogram fint guld och att hvarje myntstycke väger 2,24015 gram. Femkronestyckets diameter skall vara 16 millimeter.

3:o.

För så vidt fullkomlig noggrannhet i afseende å vigt och finhet ej kan iakttagas för hvarje myntstycke, må afvikelsen i vigt ej öfverstiga tre tusendelar öfver eller under rätta vigten, och vid utmyntningen iakttagas, att afvikelsen i vigt af hvart parti af tio kilogram myntguld ej får öfverstiga fem gram. Afvikelsen i finhet får ej öfverskrida femton tiotusendelar af hvarje myntstyckes bruttovigt öfver eller under den rätta finheten.

4:o.

Femkronestycken upphöra att vara lagligt betalningsmedel till statskassorna, när de äro så nötta, att det ej med säkerhet kan skönjas för hvilket rikes räkning de äro preglade, men till alla andra, när de förlorat mer än sex tiondedels procent af sin rätta vigt.

5:o.

I öfrigt gälla i afseende å femkronestyckena i tillämpliga delar de uti myntkonventionen af den 27 Maj 1873 intagna bestämmelser.

6:o.

Denna tilläggsartikel förblifver gällande intill dess ett år förflutit från den dag, då något af rikena uppsagt densamma, dock så, att den i sista stycket af Art. II uti myntkonventionen af den 27 Maj 1873 gifna bestämmelse fortfar att gälla under en tid af två år efter konventionens upphörande.

7:o.

Denna tilläggsartikel skall ratificeras, så snart vederbörande representationers samtycke blifvit meddeladt, och ratifikationerna utvexlas i Stockholm, så snart ske kan;»

dels ock att Riksdagen måtte besluta att §§ 4, 8, 9 och 14 i lagen om rikets mynt den 30 Maj 1873 skola, under förutsättning att berörda tilläggsartikel varder i behörig ordning ratificerad, erhålla följande förändrade lydelse:

§ 4.

Af guld preglas tre hufvudmynt, ett å fem, ett å tio och ett å tjugu kronor. Af ett tusen gram eller ett kilogram fint guld utmyntas:

Fyrahundranittiosex femkronestycken eller tvåhundrafyrtioåtta tiokronestycken eller etthundratjugufyra tjugukronestycken.

Guldmynten preglas af myntguld, som är en legering af niohundra vigtdelar fint guld och etthundra vigtdelar koppar.

Alltså skall hvarje

femkronestycke	väga	2,24015	gram	och	hålla	2,016129	gram	fint	guld,
tiokronestycke	»	4,4803	»	»	»	4,032258	»	»	»
tjugukronestycke	»	8,9606	»	»	»	8,064516	»	»	»

§ 8.

Afvikelserna öfver eller under här ofvan stadgade halt få högst utgöra:

å guldmynten: femton tiotusendelar fint guld,

å silfvermynten: trettio tiotusendelar fint silfver af hvarje myntstyckes bruttovigt.

Afvikelserna öfver eller under här ofvan stadgade vigtt få högst utgöra:

för hvarje tjugukronestycke: femton tiotusendelar,

» » tio-kronestycke: tjugu tiotusendelar,

» » fem-kronestycke: trettio tiotusendelar,

» » två-kronestycke: trettio tiotusendelar,

» » en-kronestycke: femtio tiotusendelar,

för hvarje kilogram af femtio-örestycken: sextio tiotusendelar,
 » » » » tjugufem-örestycken: ett hundra tiotusendelar,
 » » » » tio-örestycken: ett hundra femtio tiotusendelar, allt af hvarje myntstyckes rätta vikt.

Vid utmyntning af guld må dock iakttagas, att afvikelsen i vikt för hvart parti af tio kilogram myntguld ej får öfverskrida fem gram.

§ 9.

En hvar, som vid rikets myntverk till myntning inlemnar guld, eger att därför erhålla tjugukronestycken eller tiokronestycken, dock mot erläggande till myntningskostnadens betäckande, för tjugukronestycken af $\frac{1}{4}$ procent och för tiokronestycken af $\frac{1}{3}$ procent af det utmyntade beloppets värde.

Femkronestycken utmyntas endast för statsverkets och Riksbankens räkning; i senare fallet mot erläggande till myntningskostnadens betäckande af $\frac{1}{2}$ procent af det utmyntade beloppets värde.

§ 14.

Tjugukronestycken och tiokronestycken upphöra att vara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när de genom nötning förlorat mer än två procent, men till alla andra, när de förlorat mer än en half procent af den vikt, som de enligt § 4 af denna lag skola ega. Femkronestycket upphör att vara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när det är så nött, att ej med säkerhet kan skönjas, huruvida det för rikets räkning är pregladt, men till alla andra, när det förlorat mer än sex tiondedels procent af nyssnämnda vikt.

Skiljemynt upphör att vara lagligt betalningsmedel i förhållande till statens kassor, när det är så nött, att ej med säkerhet kan skönjas, huruvida det för rikets räkning är pregladt, men till alla andra, när pregeln genom nötning blifvit otydlig.

Hvad Eders Kongl. Maj:t i ofvanberörda nådiga proposition sålunda föreslagit, har Riksdagen bifallit, hvilket Riksdagen härmed får i underdånighet tillkännagifva.

Riksdagen framhärdat etc.

Stockholm den 20 April 1881.

N:o 52.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 April 1881.
— — — — Andra Kammaren den 19 — —

*Riksdagens underdåniga skrifvelse, angående ändring uti instruktionen
för Riksdagens revisorer vid Riksbankens afdelningskontor
i orterna.*

S. A. K.

Riksdagen, som funnit den för Riksbankens afdelningskontor i orterna gällande instruktion böra tillämpas äfven för revisorerne vid det nästlidna år inrättade riksbankskontoret i Östersund samt att revisionen derstädes bör, i likhet med hvad för Riksbankens afdelningskontor i Luleå och Visby är bestämdt, taga sin början första helgfria dag i Mars månad